

Pro Nostris

Pro Nostris

nr. 530 - december 2023

(uitsluitend bestemd voor montfortanen en geadresseerden)

redactie en administratie:

Vroenhof 87

6301 KE Valkenburg a/d Geul

tel. 043 - 206 50 02

provinciaal@montfortanen.nl

www.montfortanen.nl

Inhoud

89.	Inhoudsopgave	
90.	Het was/is nacht	Peter Denneman
92.	Nieuws uit de Vice-Provincie	Monique Heijman
95.	Uit de Wereldwijde Congregatie	Monique Heijman
102.	Onze overledenen	
105.	Uit de Kronieken van
het Scholastikaat (afl. 2)	Theo v/d Geest
114.	Het goede nieuws uit Lissabon	Charles Leta
116.	Jubilarissendag	Peter Stevens
119.	Maria Onbevleete Ontvangenis	Peter Denneman
122.	Onweerstaanbaar	H. Waegemakers

Het was/is nacht

Het was een nacht in de dagen van de volkstelling. Iedereen moest zich laten inschrijven in de stad van herkomst: toen en altijd schijnt het uit te maken waar je vandaan komt. Nacht van het overzicht: wie is belastingplichtig, wie is uitkeringsgerechtigd? De eeuwigdurende nacht van de macht.

Het was ook de nacht van de kleinen der aarde. Nacht in het open veld, van onherbergzaamheid. Nacht van de herders, de jongens van de open vlakte, de marginalen, de gastarbeiders en asielzoekers hier en vluchtelingen elders.

Nacht van kleine wonderen; de geboorte van een kindje ergens onderweg. Reëel teken van hoop, maar snel verzopen in een poel van ellende en sensatie. De eeuwigdurende nacht van onmacht.

Het was een nacht van het woord. Van goed nieuws. Een nacht van een vrouw en een man die er met een woord van vlees en bloed in hun armen zelf het zwijgen toe deden. Nacht van het woord – en van durende stilte, luisteren, laten rijpen van het woord. Nieuw en oud, warm en koud: eeuwigdurende mensenmacht.

Het óngewone is wat daarna geschiedde: dat tot de herders het woord werd gericht, dat marginalen werden aangesproken en wel zó dat zij in beweging kwamen. ‘Laat ons gaan zien het woord dat daar geschied is’, zeiden de herders tot elkaar en ze gingen. Vlug. Wat was er dan te zien? Niet eens zoveel, maar misschien hebben de herders en marginalen van toen en later zich de profetieën van Jesaja herinnerd: bevrijding, vrede, eindelijk gerechtigheid, toekomst voor de armen. Misschien konden zij niet lezen, maar dat hoefde ook niet: dit kind van hoop is geboren in hun eigen situatie, in hun voerbak, als een visioentje in hun eigen troosteloosheid. Misschien wisten ze van lam en leeuw, samen spelend, kenden ze de kleurenpracht van Jesaja’s dromen. Misschien wisten ze van niets, maar dat hoefde ook niet: voor hun ogen ontvouwde zich de kleuren van de vrede...

Het schilderij van Sjef Hutsemakers brengt in beeld: Maria, Jozef en de engelen die hemel en aarde verbinden. Allen kijken met grote ogen jou en mij aan. Het kind is een en al ontvankelijkheid. Er wordt een reactie van ons verwacht. Komen wij zoals de herders in beweging ondanks de nacht die over ons gevallen is?

Donkerder dan vroeger lijkt onze tijd: oorlogen aan de rand van Europa en in het Midden-Oosten, mensen op de vlucht, klimaat op tilt, afkalvende kerken in ons land, wantrouwen alom, veel jongeren eenzaam en zonder hoop, wanhoopstimmers...

Komen we ondanks dat toch in beweging? Mag de geboorte van het kind onze wanhoop doen keren? Licht en warmte bieden, al is het nacht?

Dat het vieren van kerstmis voor jou en mij mag borgen onze hoop op het onweerstaanbaar aanbreken van het goede, van Godswege.

Peter Denneman smm

Nieuws uit de Vice-Provincie

Pee de Waard gaf complimenten over de correspondentie met belangrijke informatie die regelmatig aan de confraters wordt verzonden; met name aangaande de Richtlijnen van het Generaal Kapittel 2023. Hij heeft een tijdje geleden bezoek ontvangen van de pastoor en de Deken van het Bisdom. De laatste keer dat dit gebeurde was in december 2021. Het doel is de parochie levend te houden.

Pee en enkele parochianen helpen pater Maurí daarbij zoveel mogelijk, maar velen haken af.

Eind augustus arriveerde Pee in Nederland voor zijn vakantie. Hij logeerde van 6 tot 21 september in de gemeenschap van Vroenhof en bracht met zijn levendige verhalen over Brazilië en over vroeger, flink wat leven in de brouwerij. Vlak voor zijn 89^e verjaardag vertrekt hij vanuit Heiloo weer naar Brazilië.

Op 14 september bracht Pee, samen met Marian Claeren, een bezoek aan Zorgcentrum 'Op den Toren' in Nuth waar Wiel Logister en broeder Lei Louis verblijven. Zo te zien was het praten over vroeger gezellig.

De gezondheid van broeder *Charles Heijnen* is dermate achteruit gegaan, dat hij op 15 augustus jl. is opgenomen in de Mondriaankliniek in Heerlen alwaar hij de juiste zorg ontvangt.

Peter Denneman en *Jan Lathouwers* brachten in oktober een bezoek aan *Antoon van Noije* in *Brazilië* ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van *Sitio Agar*.

Jan vond de vliegreis de meest ontspannende die hij ooit heeft meegemaakt. De businessclass beviel hem goed; er was voldoende ruimte om je eens uit te rekken en de benen te strekken. De rondreis en rondleidingen die *Antoon van Noije* gegeven heeft in *Brazilië*, inclusief het feest rondom het 30-jarig bestaan van de *Sitio Agar* en het daarbij behorende enthousiasme, waren geweldig. Het eten was eenvoudig maar heerlijk. Aan *Peter* en *Jan* werd gevraagd om 'Lang zal hij leven' in te zingen in het Nederlands voor Instagram. De gift van € 10.000,- voor de *Sitio* werd goed en met veel dankbaarheid ontvangen. *Pater Maurí* hebben ze ontmoet, hij bleek een vriendelijk man. Het bezoek aan *Pee* was fijn. *Antoon* had een huisje gehuurd voor een 3-daags bezoek aan *Parisi*. Het onweerde de 1^e nacht ontzettend fel. Al varend op een boot zijn *Peter* en *Jan* flink nat geworden omdat het erg winderig was en er veel water opspatte. Het waren telkens lange afstanden, omdat *Brazilië* een groot land is. Bij een waterval werd zelfs een cobra gezien door *Peter*. Het beeld van de zwarte madonna, een bedevaarts-oord, is bezocht. Er is een enorme kerk gebouwd voor de zwarte madonna. De doop van de drie kleinkinderen van *Antoon* in de kerk van *Perus* met *Luciano* als voorganger, was prachtig.

Peter en Jan hebben de zus van Luiz Stefani ontmoet; Luizinho niet, die was op dat moment in Ecuador. Op de laatste dag zijn Peter en Jan de berg opgereden om over Sao Paulo uit te kijken, maar het was helaas bewolkt. Het was een vermoeiende, maar mooie reis.

Monique Heijman

Uit de Wereldwijde Congregatie

Nieuwe overste en novicemeester in de gemeenschap van Sneha Bhavan (India)

Door provinciaal-overste Peter Mascarenhas smm is op 30 mei 2023 de nieuwe overste en novicemeester, **Judis Valan Jerome smm**, geïnstalleerd.

Nieuw raadslid Vice-Provincie India

Op 5 juli 2023 heeft Generaal-Overste Dwi Watum smm, met instemming van zijn Generale Raad, **Gnana Prakash Deepchandru smm** tot raadslid benoemd. Hij volgt Prem Kumar smm op die onlangs tot Generaal-Raadslid werd benoemd.

Benoeming contactpersoon Engeland en Ierland

Op 3 juli 2023 heeft Generaal-Overste Dwi Watum smm, met instemming van zijn Generale Raad, **Richard Magararu smm** benoemd tot contactpersoon van de Lokale Gemeenschap van Engeland en Ierland.

Nieuwe secretaris van de Vice-Provincie Frankrijk

De nieuwe secretaris van de Vice-Provincie Frankrijk, **Olivier Nantenaina Ramahenintsoa smm**, is 33 jaar, komt uit Madagaskar en werd op 25 juni 2023 in Saint Laurent-sur-Sèvre benoemd.

Nieuw Bestuur Generale Delegatie Duitsland

Op 5 juli 2023 heeft Generaal-Overste Dwi Watum smm, met instemming van zijn Generale Raad, **Gerd-Willi Bergers smm** herbenoemd als overste en evenzo de raadsleden **Francis Xavier Antony smm** en **Johannes Bossmann smm**. Het nieuwe mandaat gaat per 1 september 2023 in.

Gerd-Willi Bergers smm

Francis Xavier Antony smm

Johannes Bossmann smm

Mgr. Rui Manuel Sousa Valério smm benoemd tot Patriarch van Lissabon

De op 24 december 1964 in het bisdom Leiria-Fátima geboren Rui Valério, sinds oktober 2018 legerbisschop in Portugal, werd op 10 augustus 2023 door Paus Franciscus benoemd tot de 18e Patriarch van Lissabon. De 1e uit een religieuze Congregatie.

Nieuw Bestuur van de Generale Delegatie van Engelstalig Afrika

Op 3 oktober 2023 heeft Generaal-Overste Dwi Watum smm, met instemming van zijn Generale Raad, Jacob Ombidi Otieno smm benoemd als overste en als raadsleden Samuel Paul Satiele smm, David Niwagaba smm en Peter Alinafe Makina smm. Het nieuwe mandaat gaat in vanaf 18 oktober 2023.

Jacob Ombidi Otieno smm

Samuel Paul Satiele smm David Niwagaba smm Peter Alinafe Makina smm

Nieuw raadslid Generale Delegatie Peru-Brasíl

Op 5 oktober 2023 heeft Generaal-Overste Dwi Watum smm, met instemming van zijn Generale Raad, **Giovanni Bigoni smm** tot raadslid benoemd. Hij volgt Jesús Leopoldo Cucho Puchuri smm op die onlangs tot Generaal-Raadslid werd benoemd.

Onze overledenen

Recent hebben de montfortanen vernomen dat op 6 januari 2023 op 86-jarige leeftijd overleden is *Riek Swaans-Roefs*, zus van Jan Roefs (broeder Victor smm z.g.), en twee maanden later haar zoon Hans Swaans, die 53 jaar was.

Op 22 mei 2023 overleed in Maastricht op 90-jarige leeftijd *Tiny Beerkens-Bos*, zus van Jan Bos smm.

In Bergamo (Italië) is *Valentino Bosco smm* op 21 juni 2023 overleden. Hij werd 83 jaar en was 58 jaar montfortaan.

In Saint Laurent-sur-Sèvre (Frankrijk) is op 28 juni 2023 overleden *Joseph Guillouzie smm*. Hij werd 96 jaar en was 76 jaar montfortaan.

Jeanne Kersten-van der Asdonk, zus van Frits en Jo van der Asdonk smm z.g., overleed op 3 juli 2023 op 95-jarige leeftijd.

Op 85-jarige leeftijd overleed op 13 juli 2023 in Montréal (Canada) *Raoul Deshaies smm*. Hij was 64 jaar montfortaan.

Harry Lathouwers, jongste broer van Jan Lathouwers smm, is op 25 augustus 2023 overleden. Hij werd 55 jaar.

Op 19 september 2023 is voormalig secretaresse van de Belgische entiteit *Magda Van Goidsenhoven* overleden. Zij bereikte te leeftijd van 70 jaar.

Dionisius Yosi Seba, neef van Charles Leta smm, overleed op 23 september 2023 in Indonesië. Hij werd 32 jaar.

Op 10 november 2023 overleed in Heerlen zr. *Henrica van het Onbevlekt Hart fdl's* (Johanna Maria Helena Verwielen). Zij werd 94 jaar.

Haar leven speelde zich voor het grootste deel af in Congo en België. In België wordt zij opgeleid tot verpleegkundige/verloskundige en maakt zij zich de tropische geneeskunde eigen. In 1962 wordt zij uitgezonden naar Congo, waar ze zich met liefde, toewijding en kennis van zaken inzet voor moeders en hun baby's, de armen en de meest kwetsbaren en misbe-deelden.

In 1986 keert zij wegens gezondheidsredenen definitief terug naar België, waar ze opgewekt en met veel gevoel voor humor dienstbaar is aan de parochie, de zusters van haar gemeenschap in Brussel en allen die ze op haar weg ontmoet.

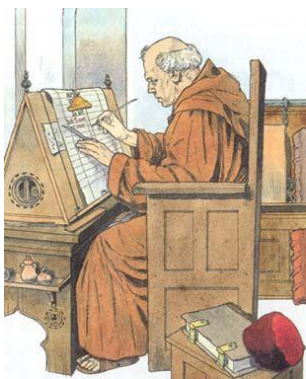
Op 80-jarige leeftijd begint haar pensioen in Nederland, in de kleine gemeenschap van medezusters bij de montfortanen in Vroenhof, waardoor ze regelmatig contact kan onderhouden met haar familie.

Als zij 24-uurs verzorging nodig heeft wordt zij opgenomen op de Bergweide in Heerlen. Meer dan 3 jaar wordt zij met veel aandacht, begrip en liefdevol respect verzorgd tot er na een ongelukkige val geen herstel meer mogelijk is. Na een korte opleving waarin ze bewust afscheid heeft kunnen nemen van familieleden en medezusters is zr. Henrica nu thuisgekomen bij haar Schepper.

In Miami (USA) is op 1 december 2023 overleden *Fracilus Petit-Homme smm*. Hij werd 81 jaar en was 59 jaar montfortaan.

Uit de Kronieken van het Scholastikaat (vervolg)

Vooraf, ter informatie

De eerste ruim dertig jaren zijn de kronieken van het Scholastikaat (zowel in Schimmert als in Oirschot) in het Frans geschreven, aanvankelijk door Franse scholastieken, en later door Nederlanders. Die laatsten beheersten de Franse taal minder goed, met als gevolg dat het soms heel moeilijk is, het juiste Nederlandse

woord (terug) te vinden voor het Franse woord dat de kroniekschrijver gebruikt heeft.

Het kan een enkele keer voorkomen dat ik in het Nederlands niet het woord heb gebruikt dat de kroniekschrijver in zijn achterhoofd had bij het schrijven van zijn verhaal. Excuses daarvoor.

Na 'aflevering 1' pak ik nu het verhaal op bij de laatste alinea van de eerste aflevering. Voordat het scholastikaat naar Brabant verhuist, gebeurt er nog het een en ander, zal blijken....

... ..Vijf dagen later, op 14 juni, was hij (pater P. Bourget van het Generaal Bestuur) terug en kondigde hij aan dat hij Monseigneur de bisschop van 's-Hertogenbosch had gesproken, die hem had gemachtigd, voet aan wal te zetten in zijn bisdom, en zich daar in vrede te vestigen.

Bijsterveld

Het was toen dat het eerste raadslid had gekozen voor Bijsterveld, een oud herenhuis, dat de geboorte en dood van menige generatie had gezien. En hij kondigde het belangwekkende besluit aan de scholastieken aan en vertelde hen: 'Ik ben voor jullie een nestje gaan voorbereiden, een 'kooi' zonder tralies.... Het landgoed is prachtig, het oude herenhuis, antiek; de majestueuze rivier, enz. enz....

Meer was er niet nodig voor het voorstellingsvermogen van de scholastieken, er altijd op bedacht om op het onderwerp door te borduren

En een van hen kon al het moois dat hij bedacht niet voor zich houden, bediende zich van de stem van de 'Échos de la Bies' om zijn bewondering uit te schreeuwen, zelfs tot over de heuvels van la Houppé - d'Hoppe (*kwam deze kroniekschrijver misschien uit d'Hoppe of omgeving?? TG*).

Hij zei dus: Bijsterveld is een mooie villa, gelegen op een paar kilometer van Oirschot, in Brabant. Brede lanen, koele tinten, een klein meer met helderblauw water geven dit statige huis – ik weet niet waarom – een moderne, tedere en aangename uitstraling, die recht naar je hart gaat en je in vervoering en verbazing achterlaat.... De vreugde die ik voel uitspreken, en het plezier dat ik ervaar om al onder de majestueuze eiken te lopen, waar vinken en nachtegallen met elkaar wedijveren om de ereprijs; om te liggen op het zachte gras, in de buurt van de betoverende rand van het meer met heldere golven, intussen de lucht inademen, fris en als geparfumeerd met amber en geurige kruiden, terwijl je denkt aan je geboorteplaats, verborgen in het groen, en neergestreken als een adelaarsnest op de top van een berg; dromend van de vele vrienden met wie ik graag over bergen en door valleien liep – de interessante gesprekken met hen charmeren nog steeds mijn gevoelige hart.... of zou dat onmogelijk zijn....

Oh! kom, beste vriend van d'Hoppe, kom je nardus ophalen!!! De prachtige lucht van Bijsterveld, de bekroning van een plek waar de natuur alle wonderen lijkt te verspreiden, zal je meer goed doen dan d'Hoppe, hoe magisch dat ook is....

En de schrijver ging maar door met zijn vergelijkingen en beelden. We kunnen het niet meer bijbenen; maar laten we zeggen dat, in het vervolg, Bijsterveld ideaal was, met het oog waarop elke goede scholastiek zich noodzakelijkerwijs verplicht achtte verbeeldingsrijk te blijven dromen.

Ondertussen was pater J.-M. Turbelier nog steeds ziek. En ondertussen was pater Jean-Marie Arrieudarré waarnemend directeur, en bestuurdde hij het geheel met angst en beven....

En om de twee dagen ging een groep paters en scholastieken naar het Calvarieberg ziekenhuis om de eerbiedwaardige zieke te bezoeken en te troosten.

Nog altijd volgens de 'Échos de la Bies' was zijn toestand misschien niet erg gevaarlijk, maar de situatie was toch wel ernstig.... Want de chirurg had een diepe snede moeten maken, om gemakkelijk in de buikholte te kunnen werken. De operatie had plaatsgevonden onder goede condities, na een goed bad. Maar vanwege een inwendig abces dat bij de plaats van de operatie was open gebroken, moest de wond van de chirurg zoveel mogelijk open worden gelaten, om het afvloeien van het vrijkomende pus mogelijk te maken.

En toch hield de lieve zieke zich gezien de omstandigheden zo goed als hij kon. Maar gevreesd werd wel dat deze complicatie zijn verblijf in het ziekenhuis enigszins zou verlengen. Dus richtten ze krachtige verzuchtingen, gebeden en smeekbeden naar de hemel.

En daarna zijn we weer aan het werk gegaan, want het werd warm!! 'Fervet opus' (werk verhit), zoals de vrome Aeneas placht te zeggen, bij het naderen van de examens.

Het vuur zou op 26 juni worden aangestoken, en het moest tot 9 juli worden onderhouden: licht gedoofd!....

Pater Le Bagousse was intussen uit St. Laurent gekomen om de verhuizing te leiden en de situatie onder controle te houden. Alles ging goed. Zelfs pater Turbelier, droefgeestig op zijn ziekenhuisbed liggend, had opwellingen om weer tot leven te komen en wachtte alleen op het dichtgaan van zijn wond, hermetisch afgesloten door de medische behandeling van zijn bekwame chirurg. Uiteindelijk verliet hij op 10 juli 1903 volledig hersteld het ziekenhuis.

Koninklijk bezoek aan Limburg

Ondertussen werd vernomen dat de Majesteit Koningin Wilhelmina, Koningin van alle Hollanders en de Nederlanden, bezig was haar koninkrijk te bezoeken en Maastricht-la-Grande naderde. De blijdschap, het geluk, de emotie groeiden uit tot grote geestdrift onder de rechtschapen Limburgse bevolking. Bedenk het maar.... de Koningin die hen kwam opzoeken, vergezeld van haar waardige echtgenoot, de Prins gemaal!.... en zoals van Maastricht hunne Koninklijke Majesteiten hun voornaamste ‘optrekje’ geboden kregen, zo was het ook aan Maastricht de deputaties van de kleine Limburgse steden te ontvangen....

Zo zien we de stad Schimmert vertrekken, vertegenwoordigd door haar Scholastikaat. Maar laten we het woord geven aan een van de correspondenten van de 'Échos de la Bies':

Rond 2 uur rijden we de stad Maestricht binnen. Alle straten hebben hun feestkleding aangetrokken: vlaggen, wimpels, lampionnen, triomfbogen enz. Er is nu al een compacte menigte mensen. Op het station wachten vijfduizend kinderen op de komst van de Majesteit... Alle verenigingen zijn vertegenwoordigd... Op Brugstraat 48 wachten twee vensters op het scholastikaat. We installeren ons er zo goed mogelijk. Uiteindelijk, om 3 uur, arriveert Hare Majesteit. Naarmate de auto dichterbij komt, lijkt een elektrische stroom het enthousiasme van de menigte te prikkelen. Uiteindelijk kunnen we een paar seconden de keizerlijke Vorstin en haar koninklijke Echtgenoot in admiraalsuniform aanschouwen. De hele auto is bedekt met bloemen. Leve de Koningin! Leve de Prins! Dat waren onze toejuichingen. Het Franse accent valt de Prins op, die vervolgens zijn ogen op ons richt. Onnodig te zeggen dat men op dat moment nog harder schreeuwde....

De Eerwaarde Pater Le Bagousse hilde van ontroering. De Koningin groette met meer dan gewone vriendelijkheid. Om vijf uur keerden we terug naar Schimmert, u mag zelf raden met hoeveel tevredenheid. Maar voor ons, kinderen van Montfort, zou de dag van donderdag met een ruime marge winnen van die van woensdag. En inderdaad, in n° 3 van de 'Échos de la Bies' vinden we het volgende verslag, ontsproten aan de geleerde pen van een toekomstige jonge doctor....

"Woensdagavond hebben we bij onszelf gezegd: de dag van morgen zal slechts een kleine aanvulling zijn op het feest van vandaag. Maar we hadden het mis! We hadden bedacht om een mooi boeket te maken, waarop broeder Victor Thébault zijn kunstzinnigheid kon botvieren. Een woordje 'ter gelegenheid' moest door de Weert, (student Apostolische School) worden voorgelezen aan Hare Majesteit.... Rond het middaguur gaan we naar Meerssen, waar het koningspaar op bezoek zou komen....

Na een wachttijd van ongeveer drie kwartier komt de stoet langzaam dichterbij. De studenten van de Apostolische School werden als eerste in twee rijen aan weerszijden van de weg opgesteld; daarna volgden een veertigtal zwarte jurken. Leve de Prins! Leve de Koningin! Ach, beste lezersvrienden, waren jullie er maar bij geweest!!!

Eerst komen twee gendarmes te paard voorbij, gevolgd door een eskader artilleristen te paard, dan komen de auto's vol met generaals, burgemeesters enz. enz. En kijk: daar passeert de Gouverneur. Hij heeft ons meteen herkend. Wat was hij blij, te zien dat wij aan deze manifestatie mee deden. Hij feliciteert ons met wat we doen en roepen. 'Ik geef jullie mijn complimenten', zei hij.

Maar kijk, daar zijn de koningin en de prins, in hun koets, getrokken door vier paarden. Leve de Koningin! Leve de Prins! Hoera!!! Wat een enthousiasme!!! Zodra Hare Majesteit begreep dat ze een boeket aangeboden zou krijgen, liet ze de koets stil houden. Iedereen zweeg en de Weert begon: "Mevrouw, Majesteit, u hebt alle recht op onze warme genegenheid..... Dus bidden we alle dagen tot God voor Uwe Majesteit, voor uw Koninklijke Echtgenoot en voor de Koningin-Moeder. En we bidden tot de Almachtige God, om hen en het hele Nederlandse volk te overladen met Zijn zegeningen." (dit zijn niet letterlijk de gesproken woorden, aldus de kroniekschrijver, maar geeft wel de gedachte weer; de toespraak was in het Nederlands opgesteld)..... De koningin die was opgestaan, antwoordde: 'Dank u uit de grond van mijn hart voor de prachtige toespraak. U hebt het mooi gezegd'. Dan, kijkend naar de versieringen: 'U hebt heel goed versierd; Ik feliciteer U en dank je wel'.... En nadat de koningin het boeket had ontvangen, dat L. Janssen haar aanbood, schudde ze hem de hand....

Jullie begrijpen dat we daarna, mijn lezers, vol ongeduld en enthousiasme konden roepen: Leve de koningin! Leve de Prins! Leve de koningin. Hoera!! Hoera!

En de brave kroniekschrijver, helemaal vol van emotie, eenvoud en ongedwongenheid, riep uit: 'Mijn waarde! Wat een sympathie! Iedereen was in de wolken!'

Het was opgefallen, voegde hij eraan toe, dat toen we over God spraken, de Koningin haar ogen naar de hemel richtte.... Twee keer ook zag men de koningin huilen van geluk: bij de binnenkomst in Maastricht, en bij het vertrek uit Meerssen. Daarmee eindigt het relaas.

Maar deze feestdagen laten ons zien welk een vreugde en tevredenheid de scholastieken bezielde. Dit waren de glorieuske dagen van het verblijf in Schimmert. Om van de waarheid te getuigen, moeten we ook zeggen dat er enige tijd eerder andere vreugdevolle dagen waren die de scholastieken geluk bezorgden.

Zo leverde het bericht op 5 juni van de benoeming van EP. Joseph Sarré in de Apostolische Prefectuur van Liberia het hele scholastikaat een vrije dag ‘over de hele linie’ op.

Op 7 juni vond, tot stichting van allen, de plechtige Sacramentsprocessie plaats in de stad Schimmert.

Op 11 juni deed de kleine broeder Gabriel (Henri Stevens) professie, en dat betekende feest voor iedereen....

Op 20 juni was de benoeming van pater Eugène Moron in de apostolische prefectuur van Colombia een tweede vrije dag voor het hele scholastikaat waard.

Op 12 juli had pater Jean Wijnen het geluk om uit de handen van de bisschop van Luik de priesterwijding te ontvangen; en de fraters Victor Thébault, Jean Eijmael en Guillaume Wevers de wijding tot diaken, en frater Henri Clemens de wijding tot subdiaken.

De volgende dag, 13 juli, was het groot feest in Schimmert: pater Jean Wijnen trad voor het eerst op als priester en zong zijn eerste Mis... het was plechtig; pater Bagousse zelf, eerste assistent, bespeelde het orgel.

Theo van der Geest smm

Het goede nieuws uit Lissabon

Begin augustus stond ik op het plein van de Parque Eduardo VII in Lissabon, samen met zo'n 800 duizend jongeren, de Openingsmis van de Wereld Jongerendagen te volgen. Ik voelde me op dat moment niet een eenling die in Jezus Christus gelooft, maar je bent samen. Daar kwamen vele jonge mensen van over de hele wereld bij elkaar. De een is nog zoekende, de ander heeft zijn richting in het geloof en in de binding met de kerk al gevonden. Het aantal bleef gedurende de week groeien. In het weekend, waarin de avondwake en de slotmis werden gevierd, waren er 1,5 miljoen pelgrims, waaronder bijna duizend uit Nederland. Indrukwekkend! Je ziet dat de wereldkerk nog springlevend is en dat is het goede nieuws! Mijn geloof krijgt hierdoor een grote boost en ik was zeker niet de enige.

Sommige activiteiten werden massaal gehouden, maar er was ook ruimte voor persoonlijke verdieping. Er waren workshops met bepaalde thema's rondom geloof, gesprekken en gezamenlijke eucharistievieringen. Daarnaast kon iedereen bezig zijn met zijn zoektocht. Het was bijvoorbeeld mooi om te zien hoe jonge mensen enthousiast de rust zochten in aanbidding en de eucharistie, ook verfrissend dat de kerken ineens gevuld waren met vele jonge mensen.

Bijna elke dag waren er ook verschillende muziekfestivals, dans, theater, enz. om van te genieten. Alles was in de stijl van jongeren en alles draaide om geloof in Jezus. Wat ik ook bijzonder vond, is, dat iedereen met elkaar makkelijk contact maakte. We waren verschillend van elkaar, maar deelden hetzelfde geloof en dat gaf een sterke binding. Men werd overal spontaan aangesproken, er werd geglimlacht of gezwaaid, een praatje gemaakt, muziek gemaakt, gezongen en gedanst. Op het plein, in de kerk, in de bus of metro; overal was vreugde te beleven.

Laten we van harte hopen en bidden dat het vuur van geloof mag blijven branden in de harten van die jongeren gedurende hun verdere leven; dat dit ook een inspiratie mag zijn voor de jongeren onder ons om vrij te durven kiezen voor het geloof in Jezus Christus, wetend dat je niet de enige bent die ervoor kiest en leeft.

Charles Leta smm

Feest van de geboorte van Maria – Jubilarissendag –

Als één van de jubilarissen, 60 jaar priester op 24 maart 2023, mocht ik voorgaan in de viering van 8 september jl., op de geboortedag van Maria.

Graag deel ik met jullie de overweging uit deze viering:

‘Doe goed en zie niet om’ is een Nederlandse spreekwijze die wij voor deze viering hebben uitgekozen. Het is geen tekst uit de Bijbel, maar wel gelieerd aan de Bijbel zoals we al gehoord hebben in de 1^e lezing van het Evangelie. Ik zag deze tekst gegraveerd op een steen bij een mooi veldkruis langs de weg hier niet ver vandaan.

Telkens als ik er langs kwam, vroeg ik mij af wat het betekent: *‘doe goed en zie niet om....’*. Wat is er verkeerd aan omzien? Zeker een religieus jubileum zoals vandaag, is een mooi moment om om te zien. Een blik terugwerpen naar het verleden, terugkijken op wat geweest is, op mooie en goede dingen die er op je levenspad zijn geweest, aan het goede dat je hebt gedaan. Doe goed en zie niet om. Doe wat je denkt dat goed is, zonder gezien of geprezen te worden.

Terugkijkend, omziende, komen er allereerst woorden en gedachten van dank in ons hoofd, dank aan God die ons voor die roeping heeft uitgekozen. Verder dank aan mensen die goed voor ons zijn geweest, talloze medewerkers en vrijwilligers. Veel goede dingen zijn er gebeurd. Naar goede dingen die er geweest zijn hoef je niet om te zien, die zullen hun vruchten vanzelf wel voortbrengen. Wie goed doet, goed ontmoet. Minder goede dingen zijn er echter ook geweest, eigen tekorten, de schaduwzijden van je leven. Die moeten we ook meenemen. Die waren er ook. Daar moet je niet naar omzien. Daar kan geen enkele vrede op rusten.

In die 60-70 jaar van ons priester- en religieus leven is er veel gebeurd en veel veranderd in de wereld. Ook in de kerk en in ons persoonlijk geloofsleven. Het geloof heeft ook persoonlijk een grote ontwikkeling doorgemaakt. Helaas waren er ook mensen die hebben afgehaakt. Het sprak sommige mensen helemaal niet meer aan. Met alle respect, maar wel jammer. Onze roeping die begonnen was toen wij nog jong waren stond vol vragen en twijfels. Het was echter niet voldoende om alleen om te zien en halsstarrig vast te houden aan zoals het vroeger was. We leven in een andere tijd.

We kunnen de tijd niet terugdraaien en het is noodzakelijk om vooruit te kijken en ons te openen voor nieuwe wegen. Kijk niet om, maar kijk vooruit en laat de achteruitspiegel voor wat hij is. Open je ogen voor nieuwe wegen. Wie de hand aan de ploeg slaat en omziet is niet geschikt voor het Rijk Gods.

We blijven geroepen van de Heer. Het begon al toen we nog jong waren. Die roeping duurt voort tot op onze oude dag. Het is een radicale roeping die een engagement vraagt voor heel het leven. De eisen die de Heer stelt zijn nog steeds dezelfde. Hij vraagt nog steeds om eigen prioriteiten en verwachtingen opzij te zetten. Dat valt niet altijd mee. De lat ligt heel hoog. De Heer zelf geeft het voorbeeld. Altijd was Hij onderweg als 'n eeuwige pelgrim. Zo is ook Montfort in zijn voetstappen getreden zonder een vaste woonplaats. Hij wist 's-morgens niet waar hij de volgende nacht zou doorbrengen. De vossen hebben hun holen en de vogels hun nesten, maar de mensenzoon heeft nog geen steen om zijn hoofd neer te leggen.

We volgen het voorbeeld van Maria, de eerst geroepene van de Heer. Haar leven stond in dienst van haar Zoon. Door haar geloof en gebed heeft zij haar roeping gevolgd en de hand aan de ploeg geslagen. Zij heeft niet meer omgezien, tot onder het kruis. Volgen we haar voorbeeld. Mogen we de liefde van haar moederhart ervaren.

Peter Stevens smm

OVERWEGING Maria Onbevleete Ontvangenis – 8 december 2023

We weten niet veel over het leven van Maria.
Maar wij kijken naar dit leven dat zich met hart en ziel,
met lijf en leden aan God heeft gegeven,
dat enkel ruimte heeft geboden aan Gods inwoning,
dat ja heeft gezegd op de aanzoek en moeder is geworden
van Jezus,
Gods mensgeworden liefde in ons midden.

‘Zie de dienstmaagd van de Heer, mij geschiede naar uw
woord’,
dat is geen woord om over te strijden,
maar om dankbaar het hoofd voor te buigen.
Zij was niet uit op status of gewin,
zij heeft naar het leven geluisterd dat aan de deur van haar
hart klopte
en er ja op gezegd zonder te weten wat het haar allemaal
brengen zou.
Zij heeft God vertrouwd op zijn woord.

En dat ja van het begin, dat ‘mij geschiede naar uw woord’,
was niet iets voor een ogenblik of voor negen maanden
zwangerschap,
het was een woord voor het leven.
Dat is geen vanzelfsprekendheid zoals wij allen weten.
Een woord van trouw is immers bij alle zegen, bij tijden ook
een kruis.

Want haar weg, onze weg, loopt niet altijd zoals wij het hadden verwacht of wensen.
Waar kies je dan voor, welk leven dien je dan?
Maria droeg een geheim met zich mee,
waarvan zij gaandeweg heeft ontdekt wat het van haar vroeg.
Het kind in haar schoot heeft haar leven op zijn kop gezet.
Zij heeft Jezus groot gebracht,
zij heeft hem ongetwijfeld het eerste abc van het geloof waarin zijn thuis was, bijgebracht.
En toen zij op de bruiloft te Kana zei 'doet maar wat hij u zeggen zal',
toen was het als sprak zij haar eigen fiat van zoveel jaren eerder nogmaals uit.
Háar geloof en haar geloof in hém.
Hij had het van geen vreemde.

Zo is haar levensweg dienst aan het leven met al wat dat met zich meebrengt.
Voor haar geen eerste plaats, ze heeft die nooit gezocht en er zijn dan ook nauwelijks woorden van haar overgeleverd.
Heeft zij zich weggecijferd?
Misschien is dat geen goede woordkeus alsof zij zelf niet aan het leven is toegekomen.
Nee, zij heeft haar heel eigen roeping vervuld.
Dat ja van het begin heeft haar leven bepaald
en het is een lied geworden dat nog dagelijks wordt gezongen.

Zo is zij haar weg gegaan
en met de jaren heeft zij Jezus zien groeien en zijn heel eigen
weg zien gaan.

Een weg die voor zoon en moeder een kruisweg is
geworden.

Voor de een was het een weg van tasten en zoeken
om de innerlijke stem van de Vader te volgen
en voor haar een weg van overgave aan wat onbegrijpelijk
was.

Maar ze bleef zijn moeder en ging tot onder het kruis om
hem niet alleen te laten.

En in dat laatste uur kreeg zij nogmaals een roeping,
toen haar zoon haar op het kruis een opdracht
toevertrouwde:

zorg te dragen, moeder te zijn voor de leerlingen die hij
achterliet,
moeder van de kerk te zijn.

Moge haar geloof en toewijding ons bezielen en
bemoedigen

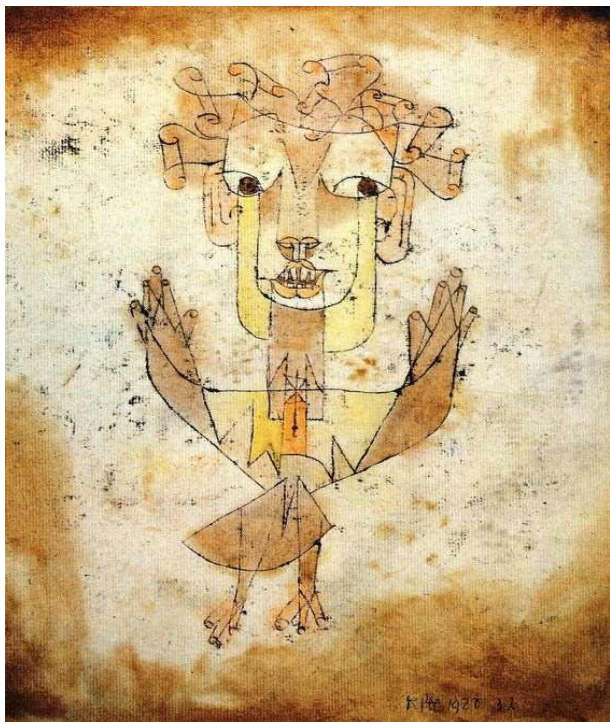
als wij zo dadelijk onze toewijding aan haar zoon, Jezus
Christus, uitspreken.

Maar laten we eerst biddend zingen tot God
dat de Eeuwige ook vandaag zijn bezorgde en bekommerde
hartstocht aan ons toont.

Zijn Stem die ons hoofd en hart wil openbreken....

Peter Denneman smm

Onweerstaanbaar

Wat is er van ons geworden
op golven van de tijd
waarin wij haat uitbraken
land en levens nemen met geweld
de aarde zien vergaan
onder onze handen

daar helpt geen engeltje lief

maar overeind blijven in de storm
de haat in het gezicht zien
het opgekropte leed aanschouwen
niet wijken voor de groeiende puinhopen
noch wegduiken voor ongemakkelijke waarheden
het kermen horen dat ten hemel schreit
het goede doen dat voor het grijpen ligt
gerechtigheid in stelling brengen
verbinden waar je kunt
je hart bewaren om te delen

en je gesteund weten
door onverdiend licht
dat zich onweerstaanbaar
door jou baan breekt

wellicht groeien ons vleugels op de rug

San Salvatorgemeenschap – 2023 Advent 1 – Onweerstaanbaar

Beeld: Paul Klee – Angelus Novus

Tekst: Hans Waegemakers

Montfortanen
Vroenhof 87
NL 6301 KE Valkenburg
www.montfortanen.nl